

GRIŠA:

KAJ SOŽALJNO ZA MENOJ ...

Kaj sožaljno za menoj
gledate obrazi črni —
kaj vi znanci kličete mi
vrni k nam se, vrni!

Noge željne, dalje, dalje —
čez poljane plodne —
dvigajte se iz mrtvila
žile zlatorodne! ...

Kratka je življenja cesta,
jasno je obzorje —
in nihče ne žanje njive,
kdor je ne izorje ...

Solnce sije na poljane,
dan gorí nad vami —
k solncu, k dnevu, bratje moji
s krepkimi nogami! ...

GRIŠA:

ŠEL BI NEKAM ...

Šel bi nekam, pa ne vem,
kje je tisti kraj —
nekaj me je povabilo,
nekaj — bogvekaj ...

Morda bežal bi pred smrtjo,
ki preži in čaka,
da nenadno plane name
iz noči in mraka.

Morda bi iskal mladosti,
ki zbežala je —
za vodami, za gorami
ki ostala je ...

Vse je eno, šel bi nekam
brez miru in kraja —
pa naj že srce umira,
ali duša raja ...

GRIŠA:

S KORAKI TIHIMI ...

S koraki tihimi
beži mladost —
hiti, biti
od mojih dni ...

Čez hrib in plan
en sam korak —
za njim je dan,
pred njim je mrak ...

Pa nič zato —
pomoči ni —
še ene solze
ni v oči! ...

